

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (шести състав)

30 юни 2016 година*

„Обжалване — Помощи, отпуснати от белгийските власти за финансиране на тестовете за диагностика на трансмисивни спонгиформни енцефалопатии по говедата — Селективно предимство — Решение, с което помощите се обявяват за частично несъвместими с вътрешния пазар“

По дело C-270/15 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 4 юни 2015 г.,

Кралство Белгия, за което се явяват С. Rochet и J.-С. Halleux, в качеството на представители, подпомагани от L. van den Hende, advocaat,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват S. Noë и H. van Vliet, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (шести състав),

състоящ се от: Ал. Арабаджиев, председател на състава, J.-С. Bonichot (докладчик) и E. Regan, съдии,

генерален адвокат: M. Bobek,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 21 април 2016 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: нидерландски.

Решение

- 1 С жалбата си Кралство Белгия иска отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 25 март 2015 г., Белгия/Комисия (T-538/11, EU:T:2015:188, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отхвърля жалбата на Кралство Белгия за частична отмяна на Решение 2011/678/ЕС на Комисията от 27 юли 2011 година относно държавната помощ за финансиране на диагностиката на трансмисивни спонгиформни енцефалопатии (ТСЕ) по говедата, приведена в действие от Белгия (държавна помощ С 44/08 (ex NN 45/04) (ОВ L 274, 2011 г., стр. 36, наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

Регламент (ЕО) № 999/2001

- 2 Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопатии (ОВ L 147, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 37, стр. 213) е приет на основание член 152, параграф 4, буква б) ЕО.
- 3 Видно от съображение 2 от този регламент, с него се цели да бъдат приети специфични правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопатии (ТСЕ), между които и спонгиформната енцефалопатия по говедата (СЕГ), предвид съществения риск, който те създават за здравето на хората и животните.
- 4 Член 6 от Регламент № 999/2001 е озаглавен „Мониторингова система“ и параграф 1, първа алинея от него предвижда:
„Всяка държава членка изпълнява годишна програма за мониторинг на СЕГ и скрейпи в съответствие с приложение III, глава А. Тази програма включва скрийнинг процедура с използването на бързи тестове“.
- 5 Глава А, част I от приложение III към Регламент № 999/2001 установява минималните изисквания към програма за мониторинг на СЕГ при животни от рода на едрия рогат добитък. За целите на тази програма в посочената част се предвижда по-конкретно избор на някои субпопулации на говеда на възраст над 30 месеца, включително и на такива, нормално заклани за консумация от хора.
- 6 Освен това глава А, част IV от приложение III към Регламент № 999/2001 гласи:
„Държавите членки се задължават никакви части от телата на животни, от които са взети проби по силата на настоящото приложение, да не се използват за храни за хора, животни и торове, докато лабораторните тестове не приключат с отрицателни резултати“.
- 7 Регламент (ЕО) № 1248/2001 на Комисията от 22 юни 2001 година за изменение на приложения III, X и XI към Регламент № 999/2001 (ОВ L 173, 2001 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 38, стр. 64) предвижда, че считано от 1 юли 2001 г., задължението за диагностика на СЕГ посредством бързи тестове обхваща всички заклани по спешност говеда на възраст над 24 месеца.

- 8 Регламент (ЕО) № 1494/2002 на Комисията от 21 август 2002 година за изменение на приложения III, VII и XI към Регламент № 999/2001 (ОВ L 225, 2002 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 44, стр. 20) разширява това задължение и по отношение на говедата на възраст над 24 месеца, които са умрели или са заклани с друга цел, освен за човешка консумация.

Насоките за ТСЕ

- 9 През 2002 г. Комисията на Европейските общности приема Насоки на Общността за държавните помощи във връзка с тестовете за ТСЕ на мъртви животни и на отпадъците от кланици (ОВ С 324, 2002 г., стр. 2, наричани по-нататък „Насоките за ТСЕ“).
- 10 В точка 12 от Насоките за ТСЕ е уточнено, че те „се отнасят до държавните помощи за покриване на разходите, свързани с тестовете [за диагностика на] ТСЕ, мъртвите животни и отпадъците от кланици, които са отпуснати на оператори, работещи в производството, преработката и търговията с животни и животински продукти, попадащи в приложение I към Договора“ [неофициален превод].
- 11 По отношение по-конкретно на тестовете за диагностика на ТСЕ точки 23—25 от Насоките за ТСЕ предвиждат следното:
- „23. За да поощри приемането на мерки за защита на здравето на животните и хората, Комисията реши да продължи да предоставя разрешения за държавни помощи, които покриват до 100 % от разходите, свързани с тестовете [за диагностика на] ТСЕ, в съответствие с принципите в точка 11.4 от Насоките за земеделието.
24. [...] от 1 януари 2003 г. по отношение на задължителните тестове за СЕГ, извършвани при говеда, заклани за консумация от хората, общият размер на пряката и непряката публична помощ, включително плащанията от Общността, не може да надхвърля 40 EUR за тест. Задължителните тестове могат да се основават на общностното или националното законодателство. Тази сума се отнася до общата цена за тестовете, включително за комплектите за тестове и за вземането, транспортирането, тестването, съхраняването и унищожаването на пробите. Сумата може да бъде намалена в бъдеще при намаляване на цените във връзка с тестовете.
25. Държавните помощи за покриване на разходите за тестове за [диагностика на] ТСЕ трябва да се изплатят на оператора на мястото, където трябва да се вземат проби за тестовете. За да се улесни обаче административното управление на тези помощи, те може да се изплащат и на лабораторията, при условие че се докаже предоставянето им в пълен размер на оператора. При всички случаи държавните помощи, получени пряко или непряко от оператора на мястото на вземане на пробите за тестовете, трябва да се отразят в съответно намалените цени, които операторът определя“ [неофициален превод].
- 12 Що се отнася до неправомерно отпуснатите до 1 януари 2003 г. държавни помощи, предназначени да покриват разходите за тестовете за диагностика на ТСЕ и на СЕГ, точка 45 от Насоките за ТСЕ предвижда Комисията да оценява тяхната съвместимост съгласно точка 11.4 от Насоките на Общността за държавните помощи в земеделието (ОВ С 28, 2000 г., стр. 2) и установената от 2001 г. насам практика на Комисията за одобряване на такива помощи, стигащи до 100 %.

Обстоятелствата по спора

- 13 Обстоятелствата по спора са изложени в точки 11—39 от обжалваното съдебно решение. За нуждите на настоящото производство по обжалване те могат да бъдат обобщени по следния начин.
- 14 В спорното решение Комисията приема, че белгийската система за финансиране с държавни ресурси на задължителните тестове за диагностика на СЕГ в периода от 2001 г. до 2005 г. отговаря на четирите кумулативни условия за наличие на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. Тя заключава, че тази помощ е неправомерна за периода от 1 януари 2001 г. до 30 юни 2004 г., тъй като е предоставена в нарушение на член 108, параграф 3 ДФЕС.
- 15 Комисията освен това приема, че за периода от 1 януари 2003 г. до 30 юни 2004 г. сумите, надхвърлящи горната граница от 40 EUR на тест по точка 24 от Насоките, са несъвместими с вътрешния пазар и трябва да бъдат възстановени. Тя констатира, че за останалата част от разглеждания период, тоест от 1 януари 2001 г. до 31 декември 2002 г. и от 1 юли 2004 г. до 31 декември 2005 г., финансирането на тестовете с държавни ресурси съставлява помощ, съвместима с вътрешния пазар. Накрая тя приема, че някои други мерки за финансиране, приети в разглеждания период, не съставляват помощи.
- 16 Разпоредителната част на спорното решение гласи:

„Член 1

1. Мерките, финансирани посредством възнаграждения за услуги, не представляват помощ.

2. Финансирането на тестовете за [диагностика на] СЕГ посредством използване на държавни ресурси представлява помощ, съвместима с вътрешния пазар, в полза на земеделските производители, кланиците и другите субекти, които преработват, обработват, продават или пускат на пазара продукти, произхождащи от говеда и подлагани задължително на изследване за СЕГ[,] за периода от 1 януари 2001 г. до 31 декември 2002 г. и за периода от 1 юли 2004 г. до 31 декември 2005 г.

3. Финансирането на тестовете за [диагностика на] СЕГ посредством използване на държавни ресурси за периода от 1 януари 2003 г. до 30 юни 2004 г. представлява помощ, съвместима с вътрешния пазар, в полза на земеделските производители, кланиците и другите субекти, които преработват, обработват, продават или пускат на пазара продукти, произхождащи от говеда и подлагани задължително на изследване за СЕГ, за сумите под 40 EUR на тест. Сумите над 40 EUR на тест са несъвместими с вътрешния пазар и трябва да бъдат възстановени, с изключение на помощта, предоставена на конкретни проекти, които към момента на предоставяне на тази помощ са изпълнявали всички условия, определени в приложимия регламент de minimis.

4. Белгия неправомерно е привела в действие помощта за финансирането на тестовете за [диагностика на] СЕГ в нарушение на член 108, параграф 3 от ДФЕС през периода от 1 януари 2001 г. до 30 юни 2004 г.

Член 2

1. Белгия предприема необходимите мерки за възстановяване от получателите на неправомерната и несъвместимата помощ, посочена в член 1, параграфи 3 и 4.

[...]“.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 17 На 10 октомври 2011 г. Кралство Белгия подава жалба в секретариата на Общия съд, с която иска отмяна на спорното решение с изключение на член 1, параграф 1 от разпоредителната му част.
- 18 В подкрепа на жалбата Кралство Белгия сочи само едно основание — нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, доколкото Комисията допуснала грешка при прилагане на правото, като квалифицирала финансирането на задължителните тестове за диагностика на СЕГ като държавна помощ.
- 19 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата.

Искания на страните

- 20 Кралство Белгия иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение, както и спорното решение, и
  - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 21 Комисията иска от Съда:
- да отхвърли жалбата и
  - да осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

По жалбата

- 22 Кралство Белгия изтъква две основания за обжалване.

По първото основание

Доводи на страните

- 23 По първото основание Кралство Белгия поддържа, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото и не е изпълнил задължението си за мотивиране във връзка с наличието на селективно предимство по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.
- 24 Що се отнася до въпроса дали финансирането на тестовете представлява предимство, доколкото освобождава предприятията от разход, който обикновено би трябвало да е в тежест на техния бюджет, Кралство Белгия поддържа, че в точка 76 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно приема, че към този тип разходи спадат и допълнителните разходи, които предприятието обикновено трябва да поеме с оглед на приложимите спрямо дадена икономическа дейност закони, административни или договорни задължения. Всъщност не можело да се изисква техните финансови последици винаги да бъдат поемани от предприятията. Освен това, доколкото в случая не съществували норми за хармонизиране в областта на финансирането на тестовете за СЕГ, държавите членки били свободни сами да поемат разходите за съответните изследвания.

- 25 Кралство Белгия също така твърди, че в точка 81 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно приема, че целта за закрила на общественото здраве, с оглед на която са въведени финансираните със спорната мярка задължителни тестове, не е достатъчна да обори квалификацията на тази мярка като държавна помощ. Всъщност въпросната цел била изтъкната единствено за да се покаже, че мярката няма икономически характер, което било релевантно обстоятелство, сочещо, че разходите за тестовете не трябва автоматично да остават в тежест на бюджета на предприятията.
- 26 Поддържа се също така, че в точка 89 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно приема за ирелевантна за прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС практиката на Съда относно финансирането на някои здравни проверки от гледна точка на правилата относно свободното движение на стоки, въпреки че, както и в областта на помощите, тези проверки на държавите членки също засягат вътрешния пазар.
- 27 Според държавата членка жалбоподател, за да отхвърли довода ѝ, че щом са резултат от упражняването на властнически правомощия и нямат икономически характер, задължителните тестове за диагностика на СЕГ могат да бъдат финансирани от държавата, Общият съд не е можел да се опре единствено на съображението, че самите засегнати оператори не упражняват властнически правомощия.
- 28 Изтъква се също така, че Общият съд несъмнено допуска грешка при прилагане на правото, когато в точка 67 от решението си отхвърля като неотносим довода, че законодателят на Съюза не е хармонизирал условията за финансиране на тестовете за диагностика на СЕГ за разлика от предприетото по отношение на проверките в други области, свързани с безопасността на храните, въпреки че това обстоятелство било от значение за преценката дали такива разходи трябва или не трябва обикновено да бъдат понасяни от предприятията.
- 29 Накрая, след като в първоинстанционното производство поддържа, че финансирането на тестовете за диагностика на СЕГ от органите на публична власт винаги е било на стойност под действителните разходи за тези тестове и че следователно липсата на „свърхкомпенсация“ е пречка за констатирането на наличие на икономическо предимство, тук Кралство Белгия изтъква, че Общият съд неправилно разглежда този довод като отделен от изложеното отменително основание във връзка с това предимство и неправилно го окачествява като недостатъчно обоснован, за да го отхвърли като недопустим в точка 133 от обжалваното съдебно решение.
- 30 Комисията поддържа, че всички тези доводи трябва да бъдат отхвърлени.

Съображения на Съда

- 31 За целите на произнасянето по разглежданата тук жалба следва да се припомни, че за да може национална мярка да бъде квалифицирана като държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, първо, трябва да става въпрос за намеса на държавата или чрез ресурси на държавата, второ, тази намеса трябва да е в състояние да засегне търговията между държавите членки, трето, тя трябва да предоставя селективно предимство на получателя, и четвърто, тя трябва да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията (вж. решение от 2 септември 2010 г., Комисия/Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, т. 39 и цитираната съдебна практика).
- 32 По настоящото дело се поставят под съмнение единствено тълкуването и прилагането на третото условие, съгласно което, за да бъде квалифицирана като помощ, съответната мярка трябва да предоставя селективно предимство на получателя.

- 33 Всъщност по първото основание за обжалване Кралство Белгия поддържа, че в обжалваното съдебно решение Общият съд се опира на неправилни от правна страна или непълни съображения, за да отхвърли доводите му, че финансирането на тестовете за диагностика на СЕГ не представлява предимство по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.
- 34 В това отношение следва да се припомни, че както посочва Общият съд в точка 72 от обжалваното съдебно решение, за помощи се считат мерките, които под каквато и да било форма са в състояние пряко или непряко да поставят някои предприятия в по-благоприятно положение или които следва да се считат за икономическо предимство, което предприятието получател не би получило в нормални пазарни условия (вж. по-специално решение от 16 април 2015 г., Trapeza Eurobank Ergasias, C-690/13, EU:C:2015:235, т. 20 и цитираната съдебна практика).
- 35 В точка 76 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че към разходите, които обикновено са в тежест на бюджета на дадено предприятие, спадат в частност допълнителните разходи, които предприятието трябва да поеме с оглед на приложимите спрямо дадена икономическа дейност закони, административни или договорни задължения.
- 36 Този извод, който е достатъчно мотивиран и лишен от всякакво двусмислие, изобщо не е неправилен от правна страна. Всъщност тези допълнителни разходи, които произтичат, както в случая, от закони или административни задължения, присъщи за упражняването на съответната регламентирана икономическа дейност, по естество са разходи, които обикновено предприятията трябва да понесат. Ето защо обстоятелството, че тези задължения са наложени от органите на публична власт, не би могло само по себе си да има значение за преценката какво е естеството на други мерки на тези органи с цел да се определи дали те поставят някои предприятия в по-благоприятно положение извън нормалните пазарни условия.
- 37 В този смисъл самото Кралство Белгия се опира на неправилно разбиране на обжалваното съдебно решение, когато поддържа, че в точка 76 от това решение Общият съд изразява становището, че винаги когато органите на публична власт налагат дадено задължение, произтичащите от него разходи автоматично трябва да се оставят в тежест на съответните предприятия.
- 38 Ето защо са безпредметни всички доводи на Кралство Белгия срещу това тъй наречено становище. По-конкретно, за преценката дали съответните разходи са от категорията на тези, които обикновено трябва да бъдат понесани от предприятията, няма значение, че разходите произтичали от мярка на органите на публична власт, взета при упражняване на властническите им правомощия, нито че държавите членки били свободни да поемат тези разходи при липсата на хармонизация в областта на финансирането на тестовете за диагностика на СЕГ.
- 39 Освен това при всички случаи обстоятелството, че не била извършена хармонизация по отношение на финансирането на предвидените вече като задължителни мерки за борба със СЕГ, е без значение за евентуалната квалификация на това финансиране като икономическо предимство. Всъщност следва да се припомни, както прави Общият съд в точка 65 от обжалваното съдебно решение, че дори в областите от компетентността на държавите членки същите са длъжни да спазват правото на Съюза, и в частност изискванията по членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС (вж. в този смисъл решение от 29 март 2012 г., 3M Italia, C-417/10, EU:C:2012:184, т. 25 и сл.).
- 40 Кралство Белгия също така няма основание да поддържа, че Общият съд допуска грешка при прилагане на правото и като приема в точка 81 от обжалваното съдебно решение, че целта за закрила на общественото здраве, с оглед на която е въведено задължението за извършване на тестовете за диагностика на СЕГ, не е достатъчна да обори квалификацията на държавното финансиране за тези тестове като държавна помощ. Всъщност съгласно постоянната съдебна

практика член 107, параграф 1 ДФЕС не разграничава съответните мерки в зависимост от техните причини или цели, а ги определя в зависимост от техните последици (вж. по-специално решение от 15 ноември 2011 г., Комисия и Испания/Government of Gibraltar и Обединено кралство, C-106/09 P и C-107/09 P, EU:C:2011:732, т. 87).

- 41 Накрая, доводът относно „свърхкомпенсацията“ е ирелевантен, доколкото при всички случаи той би могъл да има значение единствено в хипотезата на член 106, параграф 2 ДФЕС. Ето защо този довод на Кралство Белгия пред Общия съд е трябвало да не бъде вземан предвид от съда, който съответно не може да бъде упрекван, че го е отхвърлил като недопустим.
- 42 По изложените по-горе съображения следва да се приеме, че първото основание за обжалване не е налице.

По второто основание

Доводи на страните

- 43 По второто основание Кралство Белгия поддържа, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото и не е изпълнил задължението си за мотивиране във връзка с условието за селективност на помощта по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.
- 44 В това отношение Кралство Белгия поддържа, че Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, когато в точки 109 и 110 от решението си приема, че от гледна точка на въпроса за наличието на държавни помощи операторите в говедовъдството, задължени да извършват тестовете за диагностика на СЕГ, се намират в сходно фактическо и правно положение с всички други икономически оператори, регулаторно задължени да извършват проверки, преди да могат да търгуват със своите продукти.
- 45 Общият съд не уточнил кои са тези предприятия от други сектори. Освен това имало съществени разлики между временните тестове, извършвани с цел ликвидиране на дадена болест по животните като СЕГ, и задължителните проверки за качество, наложени например на производителите на асансьори или камиони. Дори ако за сравнението се вземат предвид задължителните тестове на земеделските продукти, всички тези тестове не били непременно сходни с тестовете, извършвани с цел ликвидирането на СЕГ, както личало от правната уредба на Съюза, която за някои тестове изисква конкретна система на финансиране, а за други предвижда, че е от компетентността на държавите членки да определят каква да е тази система.
- 46 Като се има предвид, че за всички предприятия, от които се изисква да извършват задължителните тестове за диагностика на СЕГ, тоест за всички предприятия в едно и също фактическо и правно положение, се прилага един и същ режим, в случая не било изпълнено условието за селективност по член 107, параграф 1 ДФЕС.
- 47 Комисията смята, че тези доводи трябва да бъдат отхвърлени.

Съображения на Съда

- 48 Изискването за селективност, което произтича от член 107, параграф 1 ДФЕС, трябва да бъде ясно разграничено от едновременното установяване на икономическо предимство, така че когато Комисията установява наличието на предимство в широк смисъл, което произтича пряко или косвено от дадена мярка, тя е длъжна да докаже освен това, че посоченото предимство е в полза конкретно на едно или повече предприятия. За да направи това, тя трябва да докаже по-специално че разглежданата мярка въвежда разграничения между предприятията, намиращи

се в сходно положение от гледна точка на преследваната цел. Следователно е необходимо предимството да е предоставено по селективен начин и да може да постави определени предприятия в по-благоприятно положение в сравнение с други (вж. решение от 4 юни 2015 г., Комисия/MOL, C-15/14 P, EU:C:2015:362, т. 59).

- 49 Трябва обаче да се прави разграничение според това дали разглежданата мярка е предвидена като обща схема за помощ или като индивидуална помощ. В последния случай идентифицирането на икономическото предимство позволява по принцип да се предположи неговата селективност. Обратно, когато се разглежда общ режим на помощи, е необходимо да се установи дали въпреки констатацията, че предоставя предимство на общо основание, въпросната мярка прави това изключително в полза на определени предприятия или определени области на дейност (вж. решение от 4 юни 2015 г., Комисия/MOL, C-15/14 P, EU:C:2015:362, т. 60).
- 50 Безспорно е, че щом е предвидено в полза на всички оператори в говедовъдството, които понасят разходите за тестове за диагностика на СЕГ, в случая финансирането на тези тестове от Кралство Белгия е уредено като обща схема и поради това е следвало Комисията да установи дали въпреки констатацията, че предоставя предимство на общо основание, тази мярка прави това изключително в полза на определени предприятия или определени области на дейност.
- 51 Както личи от точки 108 и 110 от обжалваното съдебно решение, Общият съд стига до извода, че това е така, като посочва, че Комисията правилно е установила, че „операторите в говедовъдството са се ползвали с предимство, което не е било предоставено на предприятията от други сектори, тъй като за тях проверките, които са били задължени да осъществяват, преди да пуснат на пазара своите продукти или да търгуват с тях, са били безплатни, а за предприятията от други сектори такава възможност не е била налице — обстоятелство, което не се оспорва от Кралство Белгия“.
- 52 Доколкото Кралство Белгия упреква Общия съд, че не е уточнил кои „други сектори“ има предвид, трябва да се отбележи, че в точка 110 от обжалваното съдебно решение Общият съд само възпроизвежда констатация на Комисията. Кралство Белгия обаче не поддържа, че в това отношение Общият съд не е отговорил на негов довод в смисъл, че самата Комисия не е уточнила кои други сектори има предвид.
- 53 При всички положения от констатацията, припомнена в точка 110 от обжалваното съдебно решение, ясно личи, че положението на операторите в говедовъдството се сравнява имплицитно, но несъмнено с положението на всички предприятия, които, подобно на тях, са задължени да извършват определени проверки, преди да пуснат на пазара своите продукти или да търгуват с тях.
- 54 Доколкото Кралство Белгия поддържа, че тези различни сектори не се намират в сходно положение, тъй като тестове за контрол на качеството на продуктите, дори хранителните, се различават в отделните сектори по естеството, целта, цената и регулярността си, този довод е ирелевантен в контекста на преценката за наличието на държавни помощи, която се отнася не до самите тестове, а до финансирането им с държавни ресурси, водещо до облекчаване на разходите за получателите. Няма съмнение обаче, че както отбелязва Общият съд в точка 110 от обжалваното съдебно решение, Кралство Белгия не оспорва пред Общия съд обстоятелството, че чрез финансирането на тестове за диагностика операторите в говедовъдството са получили предимство, което не е било предоставено на предприятията в други сектори.

- 55 При това положение Общият съд не допуска грешка при прилагане на правото, когато приема, че Комисията правилно е констатирала, че мярката е селективна по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.
- 56 Следователно второто посочено основание за обжалване не е налице.
- 57 По всички изложени по-горе съображения жалбата следва да се отхвърли.

По съдебните разноски

- 58 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.
- 59 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 60 Тъй като Комисията е поискала Кралство Белгия да бъде осъдено да заплати съдебните разноски, а то е загубило делото, следва Кралство Белгия да бъде осъдено да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и съдебните разноски на Комисията по настоящото производство.

По изложените съображения Съдът (шести състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Кралство Белгия да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.**

Подписи